

hed, naar det er et Lovforslag som dette, der kræver sin Gennemførelse i det Aar, det forelægges.

Det ærede Medlem sagde, at han ikke forstod et af mine Ændringsforslag, nemlig det, der gik ud paa, at Kommunerne ikke maatte faa Tilskud „til Nedsættelse af Prisen for Levering af Gas, Elektricitet eller Koks fra kommunale Produktionsværker“. Ændringsforslaget er en Følge af Forhandlinger i Udvalget og stillet for at imødekomme Udtalelser, der er faldet der. Det forekommer mig i øvrigt at have den gode Begrundelse, at naar et kommunalt Produktionsværk, som det af det ærede Medlem fra Frederiksberg nævnte, de københavnske Gasværker, meget vel gennem Foreninger kan sælge Koks til nedsat Pris til fattige og dog have et Overskud af sin Virksomhed, vilde det kunne blive Genstand for overmaade skarp Kritik, hvis der ydedes Statstilskud til denne Virksomhed, naar den, trods sin Levering til nedsat Pris, havde et Overskud. Jeg hører nu ganske vist, at det ærede Medlem fra Verving og hans Meningsfæller ikke synes, det var saa urimeligt at yde Statstilskud til Nedsættelse af Kokspriserne. Jeg er tilbøjelig til at tro, at hvis der blev ydet Statstilskud til en kommunal Virksomhed, der nedsatte Prisen paa nogle af sine Koks og dog havde et anseeligt Overskud, skulde vi faa noget andet at høre. Det ærede Medlem fremførte, at Frederiksberg Kommune, hvor der findes et privat Gasværk, vilde kunne faa Statstilskud. Ja, det er, fordi Kommunen er nødt til at bringe direkte Ofre, hvis den vil forsyne Folk med billigt Brændsel. Hvis en Kommune ved at købe Koks og fordele dem bringer et direkte Offer — naar der altsaa ikke foreligger en Formindskelse af et Overskud af dens egen Produktionsvirksomhed —, falder Foranstaltningen jo ganske sammen med andre Foranstaltninger, der her er Tale om. At Københavns Kommune skulde kunne faa Statstilskud, hvis den ordnede det paa den Maade, at den købte sine egne Koks hos Forhandlerne, er en Bemærkning, som jeg vil tillade mig at lade det ærede Medlem fremsætte uimodsiget; den behøver sikkert ikke at imødegaas.

Naar jeg ser paa de to Partiers Politik, saaledes som den er udtrykt i deres Ændringsforslag, forekommer det mig, at de to Partier er kommet i en saadan Strid med sig selv, at jeg ikke er i Stand til at finde deres Politik. Det ligger da nær for mig at opsøge Venstres og Højres Politik,

som altsaa herved er hjemløs, paa det Sted, hvor den formodentlig for Tiden findes, nemlig i det andet høje Ting. Jeg maa, som jeg sagde ved første Behandling, søge ved Forhandling med Venstre eller Højre i det andet Ting, hvis Tilslutning er nødvendig for Gennemførelsen af denne Sag i Aar, at tilvejebringe den fornødne Enighed.

Jeg vilde gerne endnu have gjort nogle Bemærkninger om nogle paa et Møde i Gaar fremsatte Udtalelser; men de vil dog vistnok snarere høre hjemme under tredje Behandling. Jeg skal da kun anbefale de af mig stillede Ændringsforslag til det høje Tings Vedtagelse.

Formanden: Der var adskillige af den højtærede Ministers Udtalelser, som sikkert hørte mere hjemme ved en Trediebehandling, nemlig Udtalelser af mere politisk Karakter. Imidlertid skal jeg dog gøre opmærksom paa, at da der til denne anden Behandling er stillet to Ændringsforslag, der gaar ud paa en hel ny Affattelse af Lovforslaget, vil der være nogen Grund til at lade Forhandlingen foregaa noget friere end sædvanligt ved Lovforslags anden Behandling. Men jeg vil dog henstille til ærede Medlemmer i nogen Maade at erindre, at det er en anden Behandling, der foretages.

Ellinger: Paa en i høj Grad anstrengt Maade søgte den højtærede Minister at opstille en Modsætning mellem Venstre nu og Venstre tidligere og Højre nu og Højre tidligere. Hvad Venstres Stilling angaar, skal jeg lade den uomtalt, men med Hensyn til Højres Stilling vil jeg gøre opmærksom paa, hvad ogsaa den højtærede Minister bemærkede, at det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Schovelin) har gjort gældende, at Prisregulering og den Slags Foranstaltninger er en Statsopgave, og at jeg under denne Forhandling har sagt, at Prisreguleringsforanstaltninger er noget, som Staten maa foretage. Der skal en livlig Fantasi til at finde en Modsætning mellem disse Udtalelser. Jeg skal dernæst gøre opmærksom paa, at jeg ikke har talt om, at Tilstanden var paradisisk, og den højtærede Minister burde ikke sige sligt. Men jeg har spurgt, om den Skildring, jeg gav af Forholdene ved første Behandling, ikke var rigtig, om den ikke passede med Ministerens egen Opfattelse. Den højtærede Minister har ikke svaret derpaa, men da han talte om Børnebespisningen og om, at det var en Opgave, som maa og skal